

[Oversigtsbillede](#)

Aktionsindlæg.

I Justitsagen mod Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen.

Som beskikket Anklager mod Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen, der ifølge Veile Amts Ordre af 4de skal tiltales i Henhold til Straffelovens §§ 190 og 243, tillader jeg mig herved at fremlægge en mig fra Dommeren tilstillet Udskrift af Elbo Brusk og Holmans Herreders Politiprotokol, indeholdende det over Arrestanten optagne Forhør der er paabegyndt den 2de Maj d. A. og sluttet d. 29 f. M.

Med Forhørsudskriften, paa hvilken Aktionsordren og min Beskikkelse findes antegnet, følger de i Forhørene fremlagte Akstykker, nummeret fra 1 til 22.

Ved egen Tilstaaelse, der fuldstændig stemmer med det ved Forhøret Oplyste er det Klarligt bevist, at Arrestanten har gjort sig skyldig i overlagt Drab paa Pigen Christian Olsdatter født i Halltorp, Kalmar Len i Sverrige, den 20 Februar 1854, samt i Røveri, og han har begaaet disse Forbrydelser under følgende Omstændigheder:

Christina Olsdatter kom i Sommeren 1883 i Tjeneste paa Østedgaard, hvor Arrestanten siden 7. Marts 1883 havde tjent en Røgter. Strax efter hendes ankomst til Gaarden opstod der et intimt Forhold mellem hende og Arrestanten, der havde forfulgt at han var gift og dette Forhold, under hvilket Arrestanten og Christina jevnlig havde legemlig Omgang med hinanden, fortsattes uforandret saalænge Pigen var paa Gaarden, trods det, at hun senere ved Arrestantens Hustrues Nærværelse paa Gaarden ved Nytaarstid 1884 var kommen til Kundskab om, at han var gift. Arrestanten, der altsaa ikke saalænge hans Ægteskab bestod har kunnet tænke paa at gifte sig med Christina, vil heller ikke noensinde have tilbudt hende, for hvem han ikke nærede nogen inderlig Følelse, Ægteskabet, i den Forbindelse, for hans Vedkommende i alt Fald, udelukkende skyldtes Arrestantens Trang til at tilfredstille sin Sandselighed. Under disse Omstændigheder bliver det muligt, at der hos Arrestanten kunde opstaae den forfærdelige Tanke at dræbe Pigen, for at berøve hende hendes opsparede Løn og derved hjælpe sig selv ud af en Pengeforlegenhed. Arrestanten, hvis første Tanke kun gjaldt at komme i Besiddelse af Pengene, indsaad imidlertid, at han ved alene at fravende hende Pengene udsatte sig for anmeldelse, opdagelse og straf, og han fattede derfor ogsaa strax den Hensigt at Dræbe hende. Disse Planer lagde Arrestanten omtrent 8 Dage før den Tid da Christina Olsdatter skulde forlade sin Tjeneste, nemlig den 1. November 1884, og for bedre at kunne iværksætte den indbildte han Christina, som ingen Condition havde, at hun kunde faa den Plads som hans

Kone skulde fratræde den 1 November 1884 paa Ravnholdtgaard, men at hun da maatte reise dertil den 31 October om aftenen for at nære paa Gaarden den 1ste Novbr om Morgenen. Arrestanten havde nemlig dengang allerede besluttet ikke blot, at han ved nævnte Leilighed vilde dræbe og plyndre Christina, nen ogsaa, at han vilde forøve Gjærningen ved den Mergelgrav paa Østedgaards Mark, hvor Liget senere blev fundet. – Arrestanten aftalte derfor med Christina, at hun om Aftenen den 31 October naar hun forlod Ødstedgaard skulde mødes med ham ved en nærmere betegnet Jerbanebom, og her traf de da ogsaa hinanden. Arrestanten foreslog nu Christina, eftersom det endnu var saa tidligt – Klokken antages at have været 8 – og hun altsaa havde god Tid til at naae Fredericia. At de skulde gaae over til en Husmand paa Østedgaards Mark, der er gift med Arrestantens Søskendebarn, og hvor der netop samme aften i Anledning af nogle Karles afteise fra Ødstedgaard var Gilde. Hun indvilligede heri og Arrestanten og Christina begave dem da tvers over Ødstedgaards Mark i Retning efter Gildehuset. Paa denne Vej kom de ifølge Arrestantens tidligere trufne Bestemmelse til Mergelgraven. Der satte de sig ned paa Kanten af Graven og talte sammen et Kvarterstid. Da han nu besluttede, at Gjærningen skulde udføres, væltede han hende om og greb hende fast om Struben og skjøndt hun stred imod og ved denne Leilighed udstødte nogle Skrig, fik Arrestanten hende trukket ned ad Skraaningen til Vandet, og idet han selv gik ud i dette indtil Knæerne tvang han, stadig holdende fast om struben, Christinas Hoved ned under Vandet, hvor det forblev i ca 5 Minutter, indtil Arrestanten, af enhver Bevægelses ophør, kunde slutte, at Livet var udslukket. Det skal her bemærkes, at Arrestanten ikke tør sige om det har været hans Hensigt at kvæle Christina forinden han Kastede hende i Vandet og efter Sundhedskollegiets Formening tør det ikke med Sikkerhed siges, at hun er død ved Kvælning – Arrestanten trak nu Liget iland, ransagede det og udtog fra Brystet de 58 Kr, som Christina ved afregning havde modtaget i Løn. Han Tilegnede sig Pengene samt 1 Schavl og et Par Støvler, som Christina havde sat fra sig medens de sad ved Mergelgravens Kant hvorimod han, efter først at have fyldt Ligets Skjærter med Leer, og dermed foranlediget, at det, atter skudt ud i Mergelgraven, strax sank tilbunds, ligeledes nedsænkede i vandet en Pakke Tøi, som Christina havde ført med sig. Da dette var besørget gik Arrestanten hjem til Østedgaard, hvor han i sit Skab skjulte de røvede Penge, Schavl og Støvlerne. Efter et kort ophold på Gaarden under hvilket han talte med en medtjener, paa hvis Spørgsmaal om hvor han havde været, han svarede, at han havde været i Pjedsted, hvor han tidligere for Christina Olsdatter havde opgivet at han bemeldte aften havde et Ærinde at forrette, begav han sig hen til den ovefor nævnte Husmand, hvor de andre bortreisende Karle var samlede til Gilde. Om naar Arrestanten ankom dertil er der lidt Uoverensstemmelse, idet Arrestanten mener at han kom til Kl 9½ medens det fra anden Side, vistnok rettere, opgives, at han indfandt sig Kl 11. I hvert Fald kom Arrestanten tidlig nok til at deltage med de andre Karle i deres Gilde og fulgtes med dem hjem Kl 12. Dagen efter hentede Arrestanten sin Kone til Folsted og efter en Fraværelse paa 4 Dage kom han den 5 November tilbage til Østedgaard hvor han forblev indtil 1 Maj da hans Tjeneste ophørte og han med Hustuen flyttede til Lindknud Hede, hvor han efter Forbrydelsens Opdagelse blev anholdt. – De røvede Penge forbrugte Arrestanten og Schavlet og Støvlerne forørede han sin Hustru, hvem disse Gjenstande senere er fra tagne.

Det er oplyst at Arrestanten er af raa og voldsom Natur, at han under sit ophold paa Østedgaard hele Tiden har ført et utugtigt Levnet og navnlig efter Mordet paa Christina Olsdatter har staaet i lignende Forhold til en anden svensk Pige paa Gaarden, samt at hen

er hengiven til Drik, hvilken sidste Tilbøielighed synes at være tiltaget i det halve Aar han efter Mordet opholdt sig paa Østedgaard. Der kan imidlertid ingen Tvivl være om Arrestantens Tilregnelighed, hvorom ogsaa hans Erkjendelse af, at han, efter at Gjærningen var forvirret, følte sig slagen af Rædsel over det skete, vidner, ligesom ogsaa den Omstændighed, at Arrestanten ikke har tvivlet om, at hans Forbrydelse vilde blive opdaget og at han har været plaget af Samvittighedsnag og Skræk for Følgerne. Det var, siger Arrestanten, for at døve sin Samvittigheds Røst, at han drak, og han, med hvem der under hans Fængsling, er foregaaet en fuldstændig Forandring i psykologisk Henseende, angår nu oprigtigt og bittert sin Gjærning, hvis hele Forfærdelighed nu staar ham tydelig, medens tidligere hans raa natur og hans kjentes Haardved gjorde ham uimodtageligt for enhver pludselig vaagnende bedre Følelse.

Ifølge det anførte formener jeg af Arrestanten der er født paa Thorsted Mark i Veerst Sogn den 13 September 1857, døbt i Veerst Kirke den 22 November s. A., men ikke confirmeret, og som ikke vides tidligere at være tiltalt og straffet bør ansees med Straf efter Lov 10 Februar 1866 § 190 og 243 samt tilpligtes at udrede Sagens Omkostninger.

Af den Dræbtes Bo eller andre er ingen Paastand om Erstatning nedlagt.

Thi bliver herved min ærbørdige Paastand, at Arrestanten straffes paa Livet og tilpligtes at udrede alle af Forundersøgelsen og Aktionen lovlige flydende Omkostninger, derunder Salair til mig som anklager. Dermed inklades Sagen under fornødent Forbehold til Dom.

Fredericia, d. 11. August 1885

Ærbødigst
Obel
Sagfører